

kaj delajo» (Luka 23, 34). In ta stotnik je nenadoma spoznal: »*Resnično, ta je bil Božji Sin*« (Matej 27, 54).

2. Jezus je stvarnik

Biblija se začena s stavkom: »*V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo*« (1 Mojzes 1, 1). Namesto besede Bog je tam zapisana hebrejska beseda »*Elohim*«, ki je slovnično množinska oblika. Da Bog, Oče, ni edini, ki je ustvarjal, izhaja že iz samega poročila o stvarjenju: »*Naredimo človeka po svoji podobi*« (1 Mojzes 1, 26). V Novi zavezi je vprašanje Kdo? bolj natančno razvito. Tako je po 1 Korinčanom 8, 6 Jezus Kristus jasno vključen v delo stvarjenja: »... *je vendar za nas en Bog, Oče, iz katerega je vse, mi pa zanj, in en Gospod Jezus Kristus, po katerem je vse in mi po njem*« (1 Korinčanom 8, 6).

In v pismu Hebrejcem 1, 2 beremo: »*Njega* (Jezusa) *je postavil za dediča vsega in po njem je tudi ustvaril svetove*«. Začetek evangelija po Janezu prav tako dokumentira, da ima vse svoj izvor v Jezusu: »*Vse je nastalo po njej* (Besedi, ki je tu izraz za Kristusa) *in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo*« (Janez 1, 3). O Jezusovem delu stvarjenja beremo nadalje v pismu Kološanom 1, 16-17: »... *kajti v njem je bilo ustvarjeno vse, kar je v nebesih in kar je na zemlji, vidne in nevidne stvari, tako prestoli kakor gospodstva, tako vladarstva kakor oblasti. Vse je bilo ustvarjeno po njem in zanj. On je obstajal pred vsemi stvarmi in v njem je utemeljeno vse*.« V našem vidnem, materialnem svetu ni ničesar, česar ne bi ustvaril Jezus. Neznanski kozmos z milijoni galaksij je tu

prav tako vključen, kakor najfinejši detajli v življenju posamezne celice ali pa strukturna zgradba atoma.

Jezus pa ni le stvarnik, temveč tudi ohranjevalec tega sveta. Vse ima svoj obstoj v njem. Svet po tem, ko je bil ustvarjen, ni bil prepuščen samemu sebi, ampak je nošen po moči njegove besede in to besedo tudi prejema. Tako se nam ne le ni treba bati kakšne kozmične katastrofe ob trku zvezd ali da bi sonce izgorelo in se ohladilo. Jezus vzdržuje svet do svojega novega prihoda.

Kot stvarnik je Jezus tako tudi Gospod nad vsemi stvarmi. Ni si zamislil le zakonov narave, temveč jih je tudi instaliral. Zato jih more po potrebi tudi izključiti. Tako ravnanje imenujemo čudež:

Pomiritev viharja (Marko 4, 35-41): Medtem ko je bil Jezus z učenci z ladjo na Genezareškem jezeru na plovbi, se je pojavil nadvse močan vihar. Jezus je spal na krovu, učenci pa so se videli na robu smrti. Ko so ga zbudili, je bila dovolj grožnja, in veter in valovi so potihnili. Imel je oblast nad naravnimi zakoni.

Prebuditev Lazarja iz smrti v življenje (Janez 11, 1-45): Z vidika Marije in Marte je prispel Jezus v Betanijo prepozno, da bi lahko bolnega Lazarja še ozdravil. Lazar je že umrl. A za Jezusa ni nič prepozno. Izrekel je oba ukaza: »*Odstranite kamen!*« in »*Lazar, pridi ven!*« To je zadostovalo, da je lahko mrtvega Lazarja poklical nazaj v življenje.

3. Jezus Kristus je enkrat

Izmed vseh, ki so obiskali ta svet, je Božji Sin Jezus Kristus edini in neprimerljivi, ki ga nihče ne more kopirati.

On je edini Bog, ki nas je na tem svetu obiskal. Pri Janezu 5, 19 pravi Jezus: »*Resnično, resnično, povem vam: Sin ne more delati ničesar sam od sebe, ampak le to, kar vidi, da dela Oče; kar namreč dela on, dela enako tudi Sin*.« Ta Jezusova izjava, da lahko stori vse, kar dela Oče, nedvomno kaže, da je Jezus Bog. Kdo namreč more storiti **vse**, kar dela Bog? Samo ta, **ki je sam Bog!** V veri v tega Jezusa sem se srečal z Bogom!

On je edini, čigar življenjepis je bil oznanjen že stoletja vnaprej. Samo o tem edinem je bil kraj njegovega rojstva, njegov značaj in delovanje, so bile okoliščine in podrobnosti njegove smrti natančno napovedane in zapisane.

On je edini, ki je ostal brez greha (1 Janez 3, 5).

On je edini, ki je s svojo smrtjo smrt premagal, da tako danes velja: »*Smrt je použita v zmagi. Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo?*« (1 Kor 15, 54b-55).

On je edini, ki se je iz ljubezni do nas izročil smrti: »*Bog je namreč svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje*« (Janez 3, 16).

On je edini vladar, čigar kraljestvo je neminljivo: »*Njegovo kraljestvo je večno kraljestvo, vse oblasti mu bodo služile in mu bodo pokorne*« (Daniel 7, 27b).

On je edini, ki nam je razodel, kako se bo končala zgodovina sveta. Njegov drugi prihod jo sklepa. In potem bo potrjeno, da sem v svojem življenju sprejel pravilno odločitev.

On je edini, ki nam kaže pot v nebo. Pri Janezu 14, 6 pravi na svoj nedvomni način: »*Jaz sem* (edina) *pot*, (edina) *resnica in* (večno) *življenje. Nihče ne pride k Očetu* (v nebesa) *drugače kot po meni*« S to nedvomno jasnostjo govorijo tudi številne druge vrstice, od katerih bomo tu izbrali le dve:

»*Kdor veruje v Sina* (Božjega), *ima večno življenje; kdor pa ne veruje v Sina* (Božjega), *ne bo videl življenja, ampak ostane nad njim Božja jeza*« (Janez 3, 36).

»*V nikomer drugem ni odrešenja; zakaj pod nebom ljudem ni dano nobeno drugo ime* (kakor Jezus), *po katerem naj bi se mi rešili*« (Apostolska dela 4, 12).

Kdo je najbolj spremenil svet?

Na naše na začetku postavljeno vprašanje je zdaj lahko odgovoriti. S svojimi besedami: »*Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence*« (Matej 28, 19) izraža Jezus to, da je njegovo odrešenjsko sporočilo usmerjeno na vse ljudi po vsem svetu. Vsakdo je povabljen: »*In kdor pride k meni* (Jezusu), *ga nikoli ne bom zavrgel*« (Janez 6, 37). Zdaj gre samo še za to, da temu Gospodu zaupamo svoje življenje in dosledno hodimo po poti z njim.

Nihče drug kakor Jezus edini ni storil za ljudi česa večjega – s tem je mene samega, a tudi naš svet najbolj spremenil.

Dir. prof. a.D.
dr. ing. Werner Gitt
wernergitt.de

Naslov izvirne izdaje: Wer hat die Welt am meisten verändert?
Avtorjeva domača stran: wernergitt.com
Prevedel: Vinko Ošlak

Photo credits: front page: © Tryfonov - stock.adobe.com; page 2: © Tryfonov - stock.adobe.com; page 3: © Rymden - stock.adobe.com; page 5: © metamorworks - stock.adobe.com; page 7: © Roman_Mikhailov - istockphoto.com; page 9: © skynesher - istockphoto.com

Bruderhand Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
E-Mail: info@bruderhand.de; Website: bruderhand.de

No. 141-28 – Slowenisch/Slovenian – 1st edition 2021

Kdo

je svet

najbolj

spremenil?

Werner Gitt

Kdo je svet najbolj spremenil?

Ste že kdaj pomislili na to, katera oseba iz svetovne zgodovine je imela največji vpliv na življenje drugih oseb? Iščemo tega, ki je pustil za seboj najmočnejšo sled v človeški zgodovini. Kje bi morali iskati? V ta namen si najprej pogledjmo delovanje ljudi na različnih področjih.

So bili to veliki **raziskovalci**? Izmed njih štrli *Krištof Kolumb* (Christoph Columbus, 1451-1506). Po morski poti je hotel potovati proti zahodu, da bi tako došel do Indije. Pri tem pa je odkril nov del zemlje: Ameriko! Milijoni ljudi so tu našli svojo novo domovino, s čimer se je njihovo življenje občutno spremenilo.

Ali pa, če pomislimo na **iznajditelje**. Naš svet danes je čisto posebej revolucionarno zajela neka iznajdba – iznajdba računalnika. Nemški konstrukcijski inženir *Konrad Zuse* (1910-1995) je v letu 1938 sestavil prvi računalnik na svetu. Ta iznajdba je medtem zmagovito vstopila v vse veje znanosti, upravljanja, gospodarstva in osebnega življenja in tako v dobršni meri spremenila svet.

Bomo takega našli med velikimi revolucionarji? *Lenin* (Vladimir Uljanovič, 1870-1924) je v letu 1917 v Rusiji sprožil revolucijo in osnoval Sovjetsko zvezo. Ob koncu druge svetovne vojne je ta država obsegala 22,4 milijone km² in tako dosegla največjo državno velikost, sedmino zemeljske površine. V vsakem mestu te države je na javnem mestu stal zajeten Leninov spomenik. Bil je vseprisoten »bog Sovjetske zveze«. Komunistična

ideja naj bi osvojila ves svet. Od dne njegove položitve v Leninov mavzolej v Moskvi januarja 1924 se je tu noč in dan vsako uro menjavala straža. Tisoče ljudi se je vsak dan pomikalo mimo steklenega sarkofaga. Namesto da bi šli v cerkev so poročni pari obiskali ta mavzolej. A od srede, 6. oktobra 1993 pred Leninovim mavzolejem – ciljem komunističnega romanja – ni bilo več straže. V sporočilu agencije Tass se je lapidarno glasilo: »*Stražarsko mesto št. 1 v državi je zaradi sprememb v protokolu zaprto.*« Od novembra 1993 je mavzolej zaprt.

Neka ideologija, ki je vodila v največji pomor človeških množic in še posebej kristjanov vseh časov, se je sesula. Politika moči, ki je vladala v Sovjetski zvezi je pustila za seboj več ko 140 milijonov žrtev. Trpljenje, ki ga je komunizem prinesel na ves svet, je neizmerno. Ruski pisatelj Fjodor Mihajlovič Dostojevski (1821-1881) upravičeno reče: »*Ti, ki menijo, da vzpostavljajo pravičnost, ko zanikujejo Kristusa, bodo na koncu svet potopili v krvi.*«

Številni **znanstveniki** so obiskali ta svet. V zastopstvu vseh drugih imenujmo le nekatere: *Einstein, Planck, Heisenberg, Newton, Pawlow, Mendelejev*. Evolucijski nauk je uveljavil *Charles Darwin*. Mnogi so to idejo z navdušenjem sprejeli, saj so menili, da je zdaj mogoče svet razložiti tudi brez Boga. Medtem je bila ta ideja s pomočjo naravnih zakonov informacije¹ in drugih daleč segajočih znanstvenih spoznanj povsem ovržena in bi tako mogli govoriti o zmoti stoletja.

¹ *Information – der Schlüssel zum Leben*, Kapitel 8 (S. 261-293).
PDF-Download: wernergitt.de/information

Albert Einstein (1879-1955) velja danes kot najznamenitejši znanstvenik 20. stoletja. Irski pisatelj *Bernard Shaw* (1856-1950) ga je povabil na premjero ene svojih iger v London. Pri tem je tako pohvalno govoril o Einsteinu:

Napoleon in drugi veliki možje so ustvarili svetovna kraljestva. In vendar obstajajo možje, ki so ustvarili še večje stvari. Niso osnovali svetovnih imperijev, ustvarili so svetove. Pri tem pa ostajajo njihove roke čiste od človeške krvi. Ptolomej je ustvaril sliko sveta, ki je trajala 1400 let. Newton je ustvaril sliko sveta, in je veljala 300 let. Einstein pa je ustvaril sliko sveta, in ne vem, kako dolgo bo veljala ta.

In nazadnje se želimo ustaviti še pri **filozofih**. Srečamo se z izdatnim številom imen, tu le nekatere med njimi: *Sokrat, Platon, Hegel, Feuerbach, Nietzsche*.

Marx je rekel: »*Filozofi so svet le različno interpretirali; gre pa za to, da ga je treba spremeniti.*« Njegove ideje so bile v državah nekdanjega Vzhodnega bloka dvignjene v osnovo za državo, gospodarstvo in družbo. Po sesutju komunizma se je pokazal obseg uničenja v državi in gospodarstvu, a tudi v dušah ljudi.

Povlecimo bilanco

Vse prej imenovane osebe so spremenile svet. Nekateri so to naredili na zelo pozitiven in drugi na izredno negativen način. **A kdo med vsemi, ki so kdaj obiskali ta svet, je svet vendar najbolj spremenil?** Kdo prejme zlato super-medaljo, ki ji potem ne bi sledila nobena srebrna in nobena bronasta? Najprej je treba naštetih kriterije, po katerih bi lahko to presojali:

- Kdo je poskrbel za največjo in najbolj daljnosežno pomoč ljudem?
- Čigave izjave nikoli niso zastarele in je njegov nauk še danes povsem aktualen?
- Kdo se je osebno zavzel za slehernega med nami?
- Čigavo delo je učinkovito za slehernega med nami?
- Kdo je najgloblje premaknil moje življenje, da zdaj kot avtor pišem besedilo, ki ga ravno prebirate? Mar *Kolumb*, mar *Goethe*, mar *Kopernik*?

Ob tako visoko položeni merilni letvi preostane samo še eden. O njem hočemo zdaj kaj slišati. Potek njegovega življenja ni – kakor bomo še videli – očitno nič tako izrednega. In vendar je **ta oseba edina**, ki neposredno deluje čisto noter v naše življenje. Kdo bi to mogel biti?

Anonimni pisatelj je skiciral življenje tega moža nekako takole:

- Rojen je bil v odročni vasi kot otrok rokodelčeve žene. V neki drugi vasi je potem odrasčal in delal v majhni delavnici. To je počel, dokler ni dosegel starosti trideset let. Potem se je za tri leta podal po deželi, da bi ljudem povedal, kaj ima za pomembno.
- Ni storil nič od tega, kar bi normalno mogli povezati z veličino in priznanjem.
- Bil je star šele triintrideset let, ko se je javno mnenje nagnilo zoper njega. To je presenetljivo, ko je vendar mnogim ljudem pomagal.
- Njegovi prijatelji so se od njega razbežali.
- Izročen je bil svojim sovražnikom in je moral prestati monstuozen proces proti sebi.
- Bil je obsojen na smrt, čeprav mu nihče ni mogel dokazati nobene krivde.
- Med dvema razbojnikoma je bil za živega pribit na križ.
- Medtem ko je umrl, so rablji žrebali za njegovo oblačilo, ki je bilo njegova edina zemeljska lastnina.
- Ko je bil mrtev, so ga položili v izposojeni grob. Neki prijatelj ga mu je iz sočutja dal na voljo.

Kdo je ta mož s tem tako posebnim življenjepisom?

- Medtem je minilo dvajset stoletij, in vse do danes je to osrednja postava v človeštvu in motor njegovega napredovanja.
- Vse armade, ki so kdaj koli marširale in vse flote, ki so kdaj koli plule, niso dosegle tega, kar je on dosegel v treh letih.
- Vsi parlamenti, ki so se kdaj koli sestali, in vsi kralji, ki so kadar koli vladali, če vzamemo v celoti, niso imeli na življenje ljudi na tem planetu tako močnega vpliva, kakor ta enkratni človek.

To je Jezus Kristus

Zberimo se zdaj ob vprašanju: **Kdo je torej ta Jezus?** O njem je napisano več ko 60.000 biografij. Nobena oseba svetovne zgodovine ni bila tolikokrat portretirana kakor on. *Napoleon* se je o njem izrazil takole: »**O njem** (= *Jezusu*) bodo večno govorili, in ljudje bodo zanj umirali. **O meni** (= *Napoleonu*) ne bo nihče več govoril in nihče več ne bo zame šel v smrt.«

1. Jezus je Božji Sin

Ob njegovem krstu je zadonel glas iz neba: »*Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje*« (Matej 3, 17). Če torej ta glas govori o »*svojem Sinu*«, tedaj mora ta, ki te besede izreče, biti njegov Oče. Ta glas je prišel iz neba – prišel je od Boga samega! In na gori spremenjenja govori Bog iz oblaka: »*Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte*« (Marko 9, 7).

Ko so Jezusa zasliševali pred Velikim zborom, ga je veliki duhovnik vprašal: »*Rotim te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Mesija, Božji Sin*« (Matej 26, 63). Jezus se je k temu med tem zaslišanjem priznal: »*Ti sam si rekel*« (Matej 26, 64).

Jezusovo križanje je vodil rimski stotnik. Ta je slišal, kako Jezus moli za množico, ki je stala naokoli in se iz njega norčevala in ga zasmehovala: »*Oče, odpusti jim, saj ne vedo,*